

De Politiekapel van Suriname

De politiekapel in Suriname kan zich er niet op beroemen de oudste kapel in Suriname te zijn, zelfs niet dat zij van hoge leeftijd is, maar ze kan er wel prat op gaan dat ze in de Surinaamse samenleving een belangrijke plaats in het sociale- en culturele leven heeft verworven. De eerste kapel die wij genoemd vinden in Suriname is de militaire kapel uit 1841. De politiekapel werd in 1958 opgericht.

De politiekapel, eerst Politie Muziekvereniging geheten, verwierf al spoedig onder de bezielende leiding van R.E.(Eddie) Snijders (tot 1963) een klinkende naam. In de jaren die volgden traden als kapelmeester o.a. op Haakon Nicasie, Herman Dijo en vanaf 1970 John Nelom. Het repertoire bestond uit marsen, maar bevatte ook werken uit de semiklassieke en klassieke literatuur en geestelijke muziek. Voorts werd ook populaire muziek gespeeld; naast composities van eigen toonkunstenaars, geïnspireerd op of bewerkingen van volksmelodieën van de diverse bevolkingsgroepen, dan wel originele stukken.

Er kon ook een beroep gedaan worden op de politiekapel voor een optreden bij sociale- en andere activiteiten in de samenleving, ook als het particulieren betrof. De politiekapel was een begrip in de samenleving.

In de turbulente politieke periode begin jaren 80, was er een gedwongen samengaan met de militaire kapel. Maar niet voor lang.

Midden jaren 80 vatte de politiekapel de draad weer op en ze slaagde erin binnen de kortste keren de populariteit van vroeger te herwinnen dankzij de kundige dirigenten die met de leiding waren belast: John Nelom (1970-1990) en Andre Arrias (tot 1993).

Vanaf 1993 tot heden treedt de heer Robby Graanoogst op als dirigent van de politiekapel.

Excerpt Tekst André Loor, Surinaams historicus

Concept en fotografie Sara Blokland

Tentoonstellingsconcept Sara Blokland en Evgenia Sveshinshy

Initiatief en onderzoek Afra Jonker/ Boaproductions

Projectleiding CBK Zuidoost Renske de Jong

Met speciale dank aan alle leden van de politiekapel Suriname.